

Psalm 130

Tekst Biblii Tysiąclecia: Z otchłani grzechu ku Bożemu miłosierdziu

- (1) Z głębokości wołam do Ciebie, Panie,
- (2) O Panie, słuchaj głosu mego! Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu mojemu!
- (3) Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi?
- (4) Ale Ty udzielasz przebaczenia, aby Cię otaczano bojaźnią.
- (5) W Panu pokładam nadzieję, nadzieję żywi moja dusza: oczekuje na Twe słowo.
- (6) Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż strażnicy świtu.
- (7) Niech Izrael wygląda Pana. U Pana bowiem jest łaskawość i obfite u Niego odkupienie.
- (8) On odkupi Izraela ze wszystkich jego grzechów.

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła:

Pieśń pokutna, złożona z inwokacji (ww.1n) i ufnej prośby o wybawienie (ww.3-8). Autor jest świadom własnych win, ale i pewien Bożego miłosierdzia. Nie są to jedynie przeżycia osobiste psalmisty. Wyraża on także solidarność z całym narodem, który z nadzieją wyczekuje odpuszczenia swoich grzechów (ww.7n). Postawa pokutna zaczyna się od osobistego wyznania, które prowadzi do liturgii wspólnotowej. Z tego względu Psalm 130 był jedną z modlitw pielgrzymów. Tradycja Kościoła już w starożytności włączyła go do zbioru siedmiu psalmów pokutnych (Ps 6; 32; 51; 102; 143). Miłosierdzie, którego Bóg udziela grzesznikowi, uczy go właściwej postawy, tj. bojaźni (w.40). Przejęty doznana łaską, będzie unikał grzechów w przyszłości. Tymczasem z tęsknotą oczekuje wybaczenia, które wyzwoli go z przerażającej nocy grzechu. Chrześcijanin w rozważaniu tego psalmu dochodzi do kontemplacji drzewa krzyża, z którego Chrystus rozlewa przebaczenie na wszystkich pokutujących.

**Psalm 130 - Z otchłani grzechów ku Bożemu miłosierdziu – Biblia pisarzy,
tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki,
2024**

De profundis clamavi ad te, Domine.

Autor: **Marek Skwarnicki** (1930-2013).

1. Z głębości wołam do Ciebie, Panie,
2. Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl swe ucho
na głos mojego błagania.
3. Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie,
Panie, któż się ostoi.
4. Ale Ty udzielasz przebaczenia,
aby Ci ze czcią służono.
5. Pokładam nadzieję w Panu,
dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie,
6. dusza moja oczekuje Pana.
Bardziej niż strażnicy poranka,
7. niech Izrael wygląda Pana.
U Pana jest bowiem łaska,
u Niego obfite odkupienie.
8. On odkupi Izraela
ze wszystkich jego grzechów.

Autor: **ks. Stanisław Ziemiański SJ** (ur. 1931).

Refren: Pokładam w Panu ufność mą, zawsze ufam Jego słowu.

(1) Z głębokości wznoszę głos do Ciebie: Racz wysłuchać Panie, prośby mej! Nakłoń ku mnie Twe ucho. Usłysz modły i błagania.

Refren: Pokładam w Panu ufność mą, zawsze ufam Jego słowu.

(2) Jeśli grzechów nie zapomnisz, Panie, Któż przed gniewem Twym ostoi się? Lecz ufamy, że przebaczysz winy, Bośmy kornie ci służyli.

Refren: Pokładam w Panu ufność mą, zawsze ufam Jego słowu.

(3) Całą ufność mą pokładam w Panu, Dusza moja ufa Jego słowu, Tęsknij czeka dusza moja Pana, Niż jutrzeńki nocne strażę.

Refren: Pokładam w Panu ufność mą, zawsze ufam Jego słowu.

(4) Tęsknij niż jutrzeńki nocne strażę. Niechaj Pana czeka Boży lud, Bo u Pana znajdzie zmiłowanie, obfite odkupienie.

Refren: Pokładam w Panu ufność mą, zawsze ufam Jego słowu.

Z głębokości • Ps 130, 1b–2. 3–4. 5–7a. 7b–8

Gdy człowiek znajduje się w głębokości grzechu – to jest śmierć. Ale z każdej głębokości jest wyjście.

PSALM 130 • AUTOR: lewita • CZAS POWSTANIA: po wygnaniu w Babilonii, czyli po 538 r. przed Chr.

PIEŚŃ WSTĘPOWANIA • Usłyszemy kolejny znany psalm. De profundis albo po polsku: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie wszedł do kanonu najczęściej wykonywanych psalmów, a nawet do klasyki kina. Psalm 130 znamy z pogrzebów. Jest śpiewany na początku liturgii pogrzebowych. To jeden z psalmów pokutnych służących modlitwie za zmarłych • Psalm 130 to pieśń wstępowania bądź pieśń stopni, podobnie jak inne psalmy ze zbioru 120–134 zwane pieśniami pielgrzymkowymi. Być może intonowali je pielgrzymi wstępujący do Jerozolimy, na górę Syjon, gdzie znajdowała się Świątynia.

MODLITWA BŁAGALNA • Należy do gatunku modlitwy błagalnej (hebr. tefillah). Modlitwy błagalne były częścią rytuału wielkich dni postu i pokuty obchodzonych przez całą wspólnotę Izraela. Wyznawano wtedy grzechy i błagano o pomoc w sytuacji zagrażających ludowi nieszczęść, takich jak: wojna, przegrana bitwa, głód, susza, epidemia • Cechą charakterystyczną tefillah są pojawiające się pytania „dokąd”, „jak długo” oraz trójkąt dramatyczny: Bóg, wierzący, przeciwnicy.

ZANIM USŁYSZYSZ • Psalm mógł być recytowany podczas wędrówki pielgrzymów na wzgórze Syjon – z doliny symbolizującej kruchość i wędrówkę ich życia wchodzili na górę Pana. W najgłębszej warstwie opisuje on wędrówkę ludzkiego serca ku Bogu: z otchłani grzechu wzywa ono Tego, który słucha i ma moc ocalić je od śmierci • Nie ból, nie rozpacz z powodu obrazy Boga tu przeważają, lecz nadzieja i ufność w miłosierdzie Pana. Liturgia piątej niedzieli Wielkiego Postu przywołuje ten psalm właśnie z tego powodu: gdy człowiek znajduje się w głębokości grzechu – to śmierć. Ale z każdej głębokości jest wyjście.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- ✚ Z głębokości wołam do Ciebie, Panie
- ✚ Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, któż się ostoi? Ale Ty udzielasz przebaczenia

ZWRÓĆ UWAGĘ

W psalmach stopni często stosowano tzw. rytm gradualny – bardzo pomocny starożytnym pielgrzymom przy śpiewaniu. Rytm gradualny łatwo rozpoznać: to podjęcie w kolejnym wersecie fragmentu psalmu wyśpiewanego w poprzednim (uwaga! Można to dostrzec w Biblii Tysiąclecia. W lekcjonarzu, w wersji służącej do śpiewu, rytm gradualny jest mało zauważalny):

- Jeżeli zachowasz pamięć o grzechach, Panie – Panie, któż się ostoi
- W Panu pokładam nadzieję – nadzieję żywi moja dusza
- Dusza moja oczekuje Pana bardziej niż strażnicy poranka – Bardziej niż strażnicy poranka niech Izrael wygląda Pana